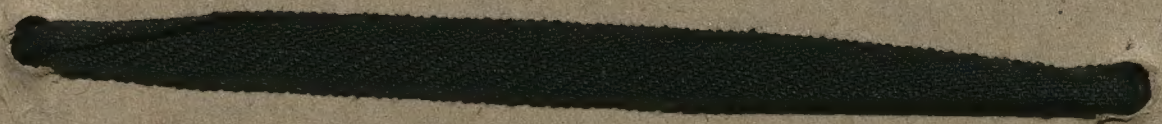

11560

||

ID/7 a-c

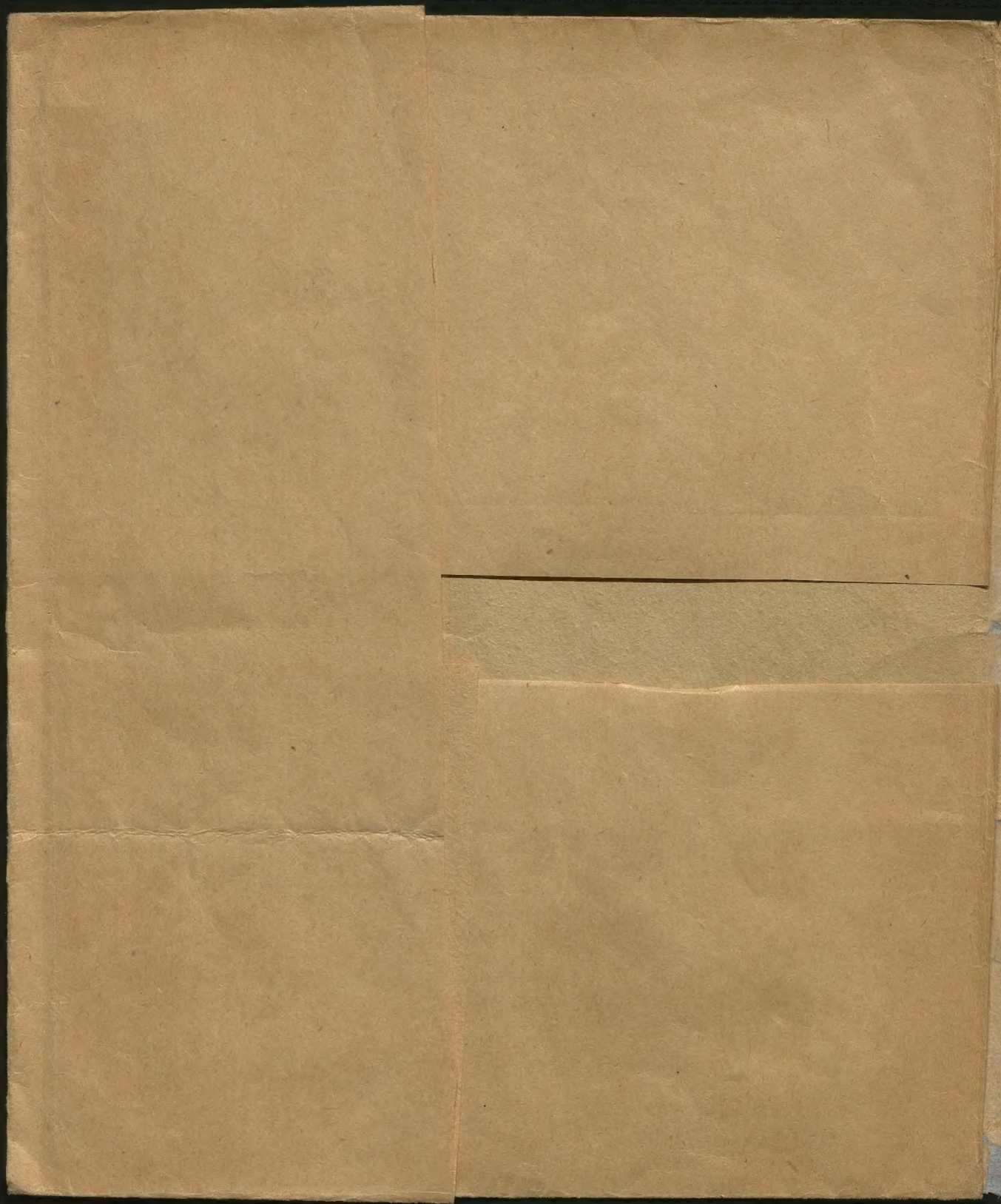
Mr. L. Starvee

State paper

(used under paper)

APB

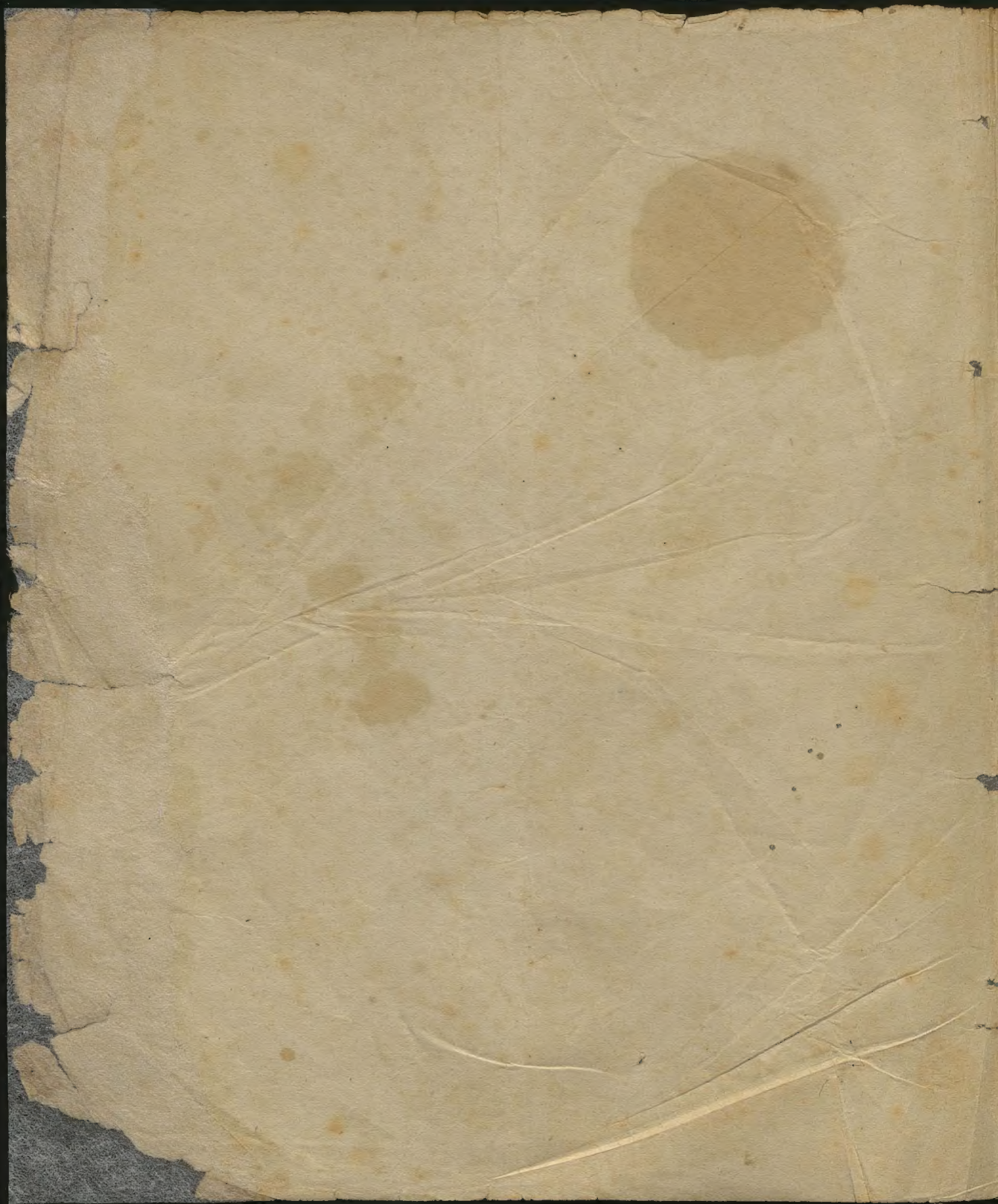

1
Stała pogoda.

Komedya - w jednym Akcie.

Osoy

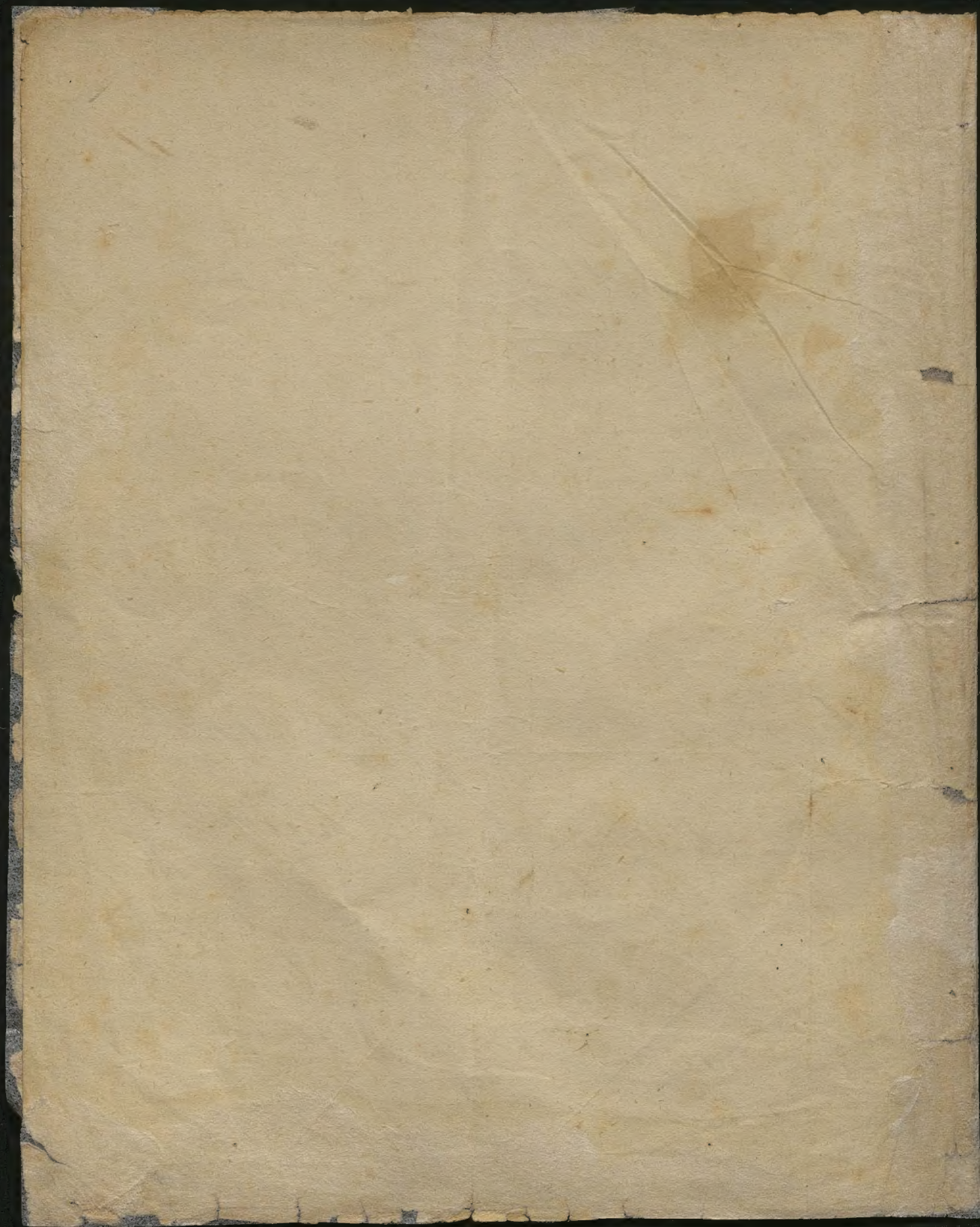
Cexas

Jadwiga jego Zona

Bren drijft zij we Lwowe!

[illegible]

3 /

/ Salon gustownie umeblowany. - Po pra-
wej od wisiora kantorek. Po lewej kominek na
którym stoją chiński wazon - Przed kominkiem
mały stolik. - W głębi szafka. Krzesła, fotela. -
na ścianie wisi zegar / drzwi z prawej i z lewej /

Scena I.

Alfred / sam /

/ w samym ubiorze wychodzi z prawej /

Ta cisza mnie zabija! - Ta statą pogoda w rozpau
mnie wprowadza. - A wystąpieniu temu winien
mój przyjaciel Notariusz Nolski. - Przed krótkim
miesiącami przychodzi do Nolskiego i powiadam
mu: „Chcę mnie ożenić.” „Czy tak?” „Tak jest -
z młodą panią.” - „30,000 proszę.” „A Nolski
na to:” „Wiesz żeś moim przyjacielem?” „Zywiec
ci dobrze - więc ci mówię:” „Lien się!” „Ustąpieniem
Nolskiego - i ożeniłem się z Jadwigą. - Poślazę
on mi niezapewad tej samej piosenki:

Chcesz się żenić przyjaciela
To się żnij!... To się żnij!.....

Podobno ostatni zwroty sam sobie teraz dopiewam.

Moja żona jest piękna, dobra... Obaczycie ją Państwo.
Widzę ją na ulicy, każdy mógłby pomyśleć: To mu-
si być cudowna kobieta... Otor nie! oj! nie... nie...
Niema życia!... niema woli!... trochę... parafianka...
Stowem ośmitem się z prawdziwą, gąstką... Ale nie!
prawda - gąstka należy do rodzaju „gans elegans” a
moja żona... jest: „huwa domestica.”
Gdyby taki mój mąż powrócił do kawalerskiego
stanu!... Ale co! - Spotykasz takiego Notariusza
Molskiego - On ci mówi: „Zej się.” Ty go szukasz
i pięknego poranka budzisz się żonatym -
Mówisz potem: Głupstwo się stało! - Ale to już
zapóźno! - To są matrymonia w dwudziestym wieku.

/ siada /

Gdy pomyślę o żonach kilku moich przyjaciół -
Te zupełnie inaczej wyglądają. - Naprzykład mój przy-
jaciół Alas! - oto jest mój oświecony. Jego żona Pani
Malwina uczuciowa, pełna poczty. - Albo Pani Haro-
lina żona Michaś. - Oto kobieta która mogła być
moim ideałem; pełna niewinnej hołdystyki - wesoła i
pełna wyrozumienia pour obno - co to za elegancja. -
~~Zawsze przedtem naci sublim 2 ogonami, napulawit~~
^{rodznie ułbrasa i piana à la Milano}

Directoiss

co z ciota aż na nosach spada. Bujne wartho-
ści w błękitnej siatce opływają aż na plecy.

To wszystko z prawdziwym sztykiem.

Albo Pani Arela! - Jak ona bucha swego Guica!
A zaradrosna!... Nudawno ruciła mu w twarz
filixiankę gorzkiej herbaty, za to tylko że pocho-
lił ją gdzieś tam baletniczkę. - A potem sparony,
ptak, korytki - tak że stychnął byt aż na drugiej
ulicy. - Hej! hej! - Jak ten Guico szczyślowy.
Oto talia kobieta która by była moim ideatem.

Albo Pani Notariuszowa Nolska. - Istota namy-
śna - my prominiująca Lady Macbeth w piątym Akcie.
Jaki jedynaczka rary ciasta sobie życie odebrać. -
Lawore nosi przy sobie zatruty sztylbt. - O! jwito
moja żona, pewno nigdy zatrutego sztylbtu nosić
nie będzie. /wstąpi/

Ta cisza mnie zabija! - Gdzie ten to mój kawalerski
lata? - /idzie do Pantofla/

Teraz sam jestem. (Opięty i szare artykuł do swoich
pamiętników.)

(Bywa i Kierowni Kłopoty, a więc i Pantofla więc
mój papiery i czerpa pisac.)

Takie to moje teraźniejsze życie. — Ani chwili weso-
ności ani jednego przypięconego tętna puls. — Nic-
Tylko ciggle ta nudna statą propoza. — O! — dałbym
tę ręką na burzę! — Ale darmo! — Andry się już
"Karas" w gitarze. — Za chwilę — obawiać Państwo.
wyjdzie tu moja żona, szroniutko ubrana, przel-
zawsza, poda mi rękę do pocatowania, i powie
"Dziękuję ci, mój Kłobucku! Czy dobrze spates?"
"Czy chcesz jeść śniadanie?" — Takie co dzień to
samo od trzech miesięcy! — Otwór i ona!

(chowa papiery i zamyka kłanorek)

Scena II.

~~Alfred~~ Jadwiga
Jadwiga

Wchodzi i podaje mu rękę do pocatowania.
Dziękuję ci, mój Kłobucku!

(Czas / na stronie)

Niemówiłem?

Jadwiga.

Czy dobrze spates? Czy chcesz jeść śniadanie?

Cesar /sam/

I tak to jest życie moje do trzech miesięcy.
Jem, piję i śpię - śpię, jem i piję! - A to istna Helena.

Jadwiga

Już wszystko gotowe. - Cóż jest stać.

Cesar

biorgo talur x kottletami!

Cóż to' są kottlety?

Jadwiga

A pamiętam dobrze o tem iż je lubisz najbardziej.

Cesar

Niepoznać! - Ale to one surowe. - Czyż ja
jadłam surowe mięso? - Czyż ja jem ~~z~~ panterę,
którąś my wczoraj wierzili w menuiserie.

/wstaje/

Jadwiga

Uspokój się mój kociusku! - Sama ci je przyniosę
iż na promieniu gdy się pojedzie ubierac.

Cesar

Ach! prawda! - Masz się iść ubierac /na stronę/ a
się zyciem narywa!

Jadwiga

Teraz masz czas - Niepożwiesz się do biera.

Teraz

To mi nie w głowie! - Co zaprowadzenia samowrędu
w kraju - a nas także w białych sami sobą ogólnie.
Włóć na godzinę nieważną, i przystąpić brzoje same
się podobna. - Ale najpierw ubrać się pojdę.

Jadwiga

He! Ktoś tu! - Gdy wróciło wszystko będzie gotowe.

Teraz /na stronie/

O! - ja z tego piśnia wyrobić się muszę!

/pochodzi w prawo/

Scena III.

Jadwiga /sama/

/dobywa z kieszonki kluczyk i otwiera kanciarę/

A teraz obawmy co mój tyran domowy dopisać
w swoim pamiętniku! -

/czyta/

"Sani Alina" "Sanna Konstancja" "Liam to
wysłano! To stare drucie. - A... tu coś cię świe-
ży strament!..." "Pani Melwina" "usnućwa..." "Pani
"Hela" "niezłama Robiterya..." "Pani Nalsh..." "Hata
pogoda!..." "Moja żona bez życia... bez kuli... parafianka...
Kurra Domestica..." /z gniwem/ "Ja jestem!" "Kurra (co
mestica!..." /czyta/ "Pani życia dajemy za burzę..."

„Ktoż się jak krasa w gitarze...” / ryzywa się /
A! tego za wiele!... Ja jestem piasafianka!... Ja
jestem kura domestica!... I ja taki Kochan
tego potwora! - A! - ty byś chciał żeby twoja
żona była uciążliwą egzaltowaną? ty byś
chciał żeby ona była ~~gwałtowną~~ ^{gwałtowną}?... ty byś chciał -
żeby ona była zadowolona... Dobrze! Dobrze!...
Będziesz ją miał taką!... / biorę broń / z talc
rum /
Znajdujesz że broń surowa... Dobrze! - Teraz ci
je przysmakę. ~~broń~~.

Grzech / ruka broń w ogień /
Grzech się, ~~Centra~~ ^{Centra} bo i mnie sąpony wyrosną.

Scena IV Jadwiga Alfi

Coza

Wychodzi z prawej, na stronę /
Wszystko zastatem przygotowane do ubrania...
Krawiecki, chustki do nosa, guzików, szlifierki.
Teraz pojmy samobójce chęć - / Grzech /
Coi tu taki chęć spaleniu? -

/ sieda /
I gdzie te broń?

Jadwiga

(wyciąga szczypryhami spalony nóż z kieszonki)
Oto ja!

Cesar

Cóż to takiego.

Jadwiga

Znajdowateś nie surowe, więcej je przysmazyła.

Cesar

Przysmazyła? - Ależ one spalone na węgiel. -

Jadwiga

Cóż chcesz, mój drogi! - Życie nasze jest ciężką
próba. - Mówimy sobie: czy dziś... czy jutro... Los
Rothschildów... Droni... i Cesar... Niebo jest błękitne...
ptaszki śpiewają...

Cesar (Zdumiony)

Cóż to wgrzyotło ma znaczyć?

Jadwiga

Taki - życie jest snem! - Jak po mroźnej fali jario:
sa - toka żywota ludzkiego, gładkie między szaty
i opolki! / spicawa!

Żeż moja tożsamość! ja! ja! tożsamość chybła.....

mówi!

Cesar - Czy ty wierysz w nieśmiertelność duszy?
'zbliza mu szczypryhami do kieszonki'

Cesar / na stronie, co ar bardzo zadziwiony /
Co jej się stało? - /głośno/
Ale poci te szarypyki!

Jadwiga
A gdy fale się wzbura - i tódz wicherem gnana
leci na oślep na zgubne mielizny - w powietrzu
srebrnopióra ulatuje mewa... ^{ruka szarypyki} ~~gor!~~ ~~gor!~~ ~~gor!~~...
Cesar / na stronie /

Ona przed sobą coś mówi!

Jadwiga
Nie - to nie mewa - to śnieżny Albatros - to ulubio-
ny ptak żeglarzy - Tam... na północy skryj tam
żegluzi - tam... tam... wysoko... góru aniołów straj...
Aniele! Strój duszy!.....

Cesar / na stronie /
Bori! - Ona wpada w jasnowiedzenie!

Jadwiga
Uf, uciek... Jak się narywa ten ptak - wiesz? - co ma
niebieskie skrzydła?.....

Cesar.
Papuga?

Jadwiga
Nie! - Nie!... Nad strumieniem - wśród zielonej łąki

czywa się ptaszek... tak... fru! fru! fru!... Tak
on się nazywa?...

Cesar

Nazwa drzwa! - belkas - ciapla!... Albo ja wiem?

Jadwiga

~~Albo ja~~

Cesar

Co nazywa?

Jadwiga /siadajcie/

Alboż tu!... Trzy bliżej, kto mnie.

Cesar

/przybliżając fotel/
Jestem - /na stronie/ to coś nadzwyczajnego!

Jadwiga

Pamiętasz podróż naszą w Tatry?

Cesar

Pamiętam.

Jadwiga

I nasz spacer na Łódzkich po Czarnym Dunajcu.

Cesar

Pamiętam... Dzwonił jak z cebra i z młotem liśmym,
z młotem. Ale dla czego mnie o to pytasz?

Jadwiga
Alfred! - Gdzieś mi utracił - Czy ciemniej było
po raz drugi?

Cesar / na stronie /
Ten drwinny młotał w jej mowie!... / głośno /
Wtórótakże overy pyta?

Jadwiga
Powiedz mi - Alfred! - Jak się nazywa ten ptak co
ma tak wielkie białe skrzydła. -

Cesar / na stronie /
Jakką ona mnie nadzieli z tymi ptakami!

Jadwiga
/ spiera się na jego ramieniu, czule /
Nieprawdaż - Alfred! - Życie jest sercem?..

Cesar
/ rzywa się /
Aler - Jadwigo! - To rąk oczymisty!

Jadwiga
O! niej Boże! - Jak mi niedobre?

Cesar
Niedobre ci? - Jak to?

Jadwiga
/ chwyciła się za serce /
Ojcie! - Tu coś pękło!

Cesar
Pepito... Gdzie knowu?

Jadwiga
Tu... tu... w sercu... Ten Karol... Stryzys-
iak ja kocha.

Cesar
A więc trzeba postać po Doktoru.

Jadwiga
Co mi już Doktor pomoże? - Ja ciuję... to już
wreszcie... Ale bądź spokojnym. - Przygotowałam
jestem. - Interesa nasza są w porządku. - Oto jest
moja księgi z notatkami - wszystkie rzeczy
są. - Mójś ja pociąg.

(Przebiega mu księgi)

Cesar
Ale pocóż. - Wem że jesteś najlepszą w świecie
gospodynią. - O! - aż na to dobra.

Jadwiga
Ale czytaj! - czytaj! - Ja taki chcę.

Cesar
A to co innego! - /na stronie/
to już nie w sercu ale w głowie coś pepito.

Jadwiga
Czytaj! -

Cesar

/czytaj/

"Dnia 5^{go} - dwie głowy napusty, para kurczęt, koni
wierzchowcy." /mówi/ Jakto: koni wierzchowcy?

Jadwiga

Angielski - starogrecki. - Ale czytaj dalej Alfreda!...
Czytaj!...

Cesar

/czytaj/

"Dnia 6^{go} - funt mięsa, topła sol; siwoto, trenala
i murortuk..." Jakto: siwoto - trenala i murortuk?...

Jadwiga

Czyś chcesz abyśm ołtup jidrita, jali te panie w
Cyrtku?

Cesar

Aleś bo ja ~~bychym~~ nie chcę abyśm Komro jidrita..

Jadwiga

/na stronie/

Teraz będzie miał re mnie ~~niechce~~ ^{chce}...

/głosno/

A ja chcę jinnu ubarwie moje ostatnich chwile...
Labany, teatru, bale, jidty Komro. To będzie mój żywioł.

Poczekaj! - Karan obawiam. -

(otwiera szufladę komody i wyjmując rozmaite perłomioty)

Ceras /na stronie/

A! - Jaki tego nierozumień! - Nigdy jej nie widziałem w takim usposobieniu! - Co to jest? Co to jest. -

Jadwiga

(wzdriuwając kapelusze)

To - mój kapelusz do Honia.

Ceras

Do Honia!

Jadwiga

To - mój szpicrut - a to - ~~przebiegi~~ ~~ty~~ ~~modnie~~ modnie.

Ceras

Szpicrut!... ~~proszę~~ ~~się~~ ~~zawrócić~~!...

Jadwiga

A to - moja amaronka. -

Ceras

Amaronka!... Ależ to szalenstwo!

Jadwiga /na stronie/

Zachwiałe ci się włoski? - ~~Przebiegi~~ - Biedusiś je miał!

Ceras

Jadwigo! - Jadwigo! - Słuchaj! - Za nieporządki!...

Jadwiga
Proszę cię! Niebode' że nudziarem.

Cesar
Nudzienem!

Jadwiga
Ja znalazłysz - w tym kapeluszu - wyglądam z pewnym
septykiem? / bawi się sepićrutem /

Cesar / na stronie /
I septykiem... A! tego za wiele... (to jest?... Czy mi
niekiedy zamieniał?... głośno)

Potor' ten sepićrut. - Jadwigo!

/ bierze jej sepićrut z ręki /

Jadwiga
Co?...

Cesar
Jadwigo! Zdejm ten kapelusz!

Jadwiga
Nie zbliżaj się do mnie.

Cesar
Alu!... Jadwigo! - Proszę bardzo! - Zdejm ten kapelusz!
/ chwie jej do góry kapelusz /

Jadwiga
On smierć rękę na mnie położył! - Mamro moja!

Moja Mamo!.....

Cerar /na stronie/
i Cerar, znowie Mama!.... /głosno/
Jadwiga! - Jesteś moją żoną, i musisz mnie
słuchać! -

Jadwiga
Nigdy w życiu!

Cerar
Tak to - nigdy w życiu? - Czyżbyś Proboszcz
ci nie mówił przy ślubie że żona winna posłuszeństwo mężowi?

Jadwiga
Tak - mówił coś podobnego.

Cerar
A widziałeś..

Jadwiga
Ale ja dobre niestetyratam. - Gierlanda mi się
rozpinęła, i welon był tak przypięty - batam się
aby niepały...

Cerar
I co z tego?

Jadwiga
Co z tego? - Że mi stygnęłam dobre co on mówił. -
Imię żony niech robię co im się podoba - i niech

stuchają swoich myśli. - Ale ja - nigdy! -

Cesar

Ale ty winnaś mi postępowanie!

Jadwiga

Mnie być kim winna - a więc winna być porostem.
Bo dłużej tego nieapłacz nigdy - i koniec! -

Cesar

Tego za wiele! - A więc ci zapowiadam że dris'
jesure spali tę amarynkę.

Jadwiga

Ty?

Cesar

Ja!

Jadwiga

Obairymy.

Cesar

Gdzie jest ten koni?

Jadwiga

Jesure w ujidralni.

Cesar

Dris' go odprędam.

Jadwiga

Ty?

Cesar

Ja.

Jadwiga

Obarzymy.

Cesar

Ja wreszcie potwój tym szalonym wyjątkom. -
Z resztą - nie mam pieniędzy.

Jadwiga

Ty - nie masz pieniędzy?

Cesar

Nie mam.

Jadwiga

Wrócić masz ~~ty~~ tysiące rocznego dochodu. -

Cesar

Czy myślisz że z ~~ty~~ tysiącami można daleko za-
jechać. -

Jadwiga

Ależ ja nie chcęjechać ani do Chin ani do Japonii
tylko czasem kawałek na Wysolki Łaneth - lub na
Pohulankę. - Ty nie masz pieniędzy? - Wszakże jesteś
właścicielem kamienicy.

Cesar

Tak - kamienicy na Łotewskim - a Łokatorów masz

prawie samych literatów lub artystów - którzy ocy,
wisiu nieptacy - a o tego jinne ostrzeii podatki,
stróża - pompierów - kominiarzy - co porostaje?

Jadwiga
To wszystko są niegrabne wykazy. Nie udawaj
że nie masz pieniędzy.

Cesar
Czy mam - czy nie mam - to ty ich mieć nie będziesz.

Jadwiga
na stranie
Teraz wystąpi nowa kradzież. -
grasno

Ty nie masz pieniędzy dla mnie? Ale je masz dla
~~mojej~~ ~~agencji~~ innej.

Cesar
Dla ~~jaśniejszej~~ innej? ~~wywaleni~~?

Jadwiga
Pomyślcie - Mnie Adamian wyświeca - Ale dla innej... dla
~~innej~~ nieabrał mnie ci pieniędzy. - ~~Adamian~~ - Jaka ty mnie
pieniędzy Adamian - to chcesz je rachować dla ~~innej~~
~~agencji~~.

Cesar
Ale... gdzież nowa?

Cesar

Aler nie...

Jadwiga

Gdzie jest twój pugilares?

Mój pugilares? Oto jest. / podaje jej pugilares /

Jadwiga

/ przechwytuje /

Było w nim 28 złota: parostaje 26 złota. Cesarze!
Coś zrobił z brachyżceni i ma reinkarnację.

Cesar

Aler...

Jadwiga

Maw! - Jeśli masz czyste sumienie?

Cesar

Aler... mój Bore!

Jadwiga

Maw cesar! - Sini się podniaty te 2 renoki?

Cesar

Aler... przegratam ctery pantye...

Jadwiga

Przegratam ctery pantye?... A! - więc ty jesteś zulerem
Cesar! - Kiewiadziatam o tym. - Ale ctery pantye to
rarem cymu reuski - cterenduisii centaw. - Coż się stało
z resztą twoich pieniędzy?

Cesar

Ala... co' znawu...

Jadwiga

'Brakuje' jeszcze sześćdziesiąt centów. Co 'u' z nim
stato? - Mów! - Mów! - Mów! -

Cesar

No... Datam 25 centów Helmerowi...

Jadwiga

Tak! Spodnie watom się tego. - Ty Tysiąc po 5 centów
Helmerowi - a mnie - ratujisz ~~Wagari~~ wierzichowego
konia, ~~angielkiego~~ P.C. mężczyźni są potworni. - Tak ale
A więc to razem cygni reński: 65 centów - ~~u~~
jeszcze brakuje - 35 centów. - No co' dalej? -

Cesar

Dalej? - Dalej? -

Jadwiga

Górnus' podział tych 35 centów?

Cesar

Ala... nie pamiętam...

Jadwiga

Nie pamiętasz? - To Tataro powiedział - P. - ja przeorientowałam
i ty mnie oszukasz. -

Cesar

Ala... Jadwigo!...

I hope now? Yes

Przekazy mi Zasługa
 z sy wachas w innej kabele - Prac Justo' adrajc' uwa adu' icu

Cesar
Ja niemam... wie Kocham iutny' inny' Robiety...
jogysizam ci!

przysygam ci!
Tabureja
 Kwiecień już tobie, ~~Łódź~~ - ~~Ziemia~~ ~~zabawna!~~
 Ty wierzaj byles u tej Pani.

U pětých paní? Ceras
Některým radnej Paní!... A... to mi da vytrýmania!

ruca sej na kvesto

Ładnie

„To jest człowiek w którego rękach więdnąć musi kwiat
mojej młodości. — Ję go tak kocham. — A on szaleństwo
dla innych wyprawia. — Wtedy gdy ja — wierna jego matronka
jak pies na uwierzytelniaj się — on Bóg wie daleko
poza domem goni. — Mnie odmawia wszystkiego — a dla
innych wydaje krocie. — Dary je Turahkami, perły,
koralami, brylantami — szlachetnymi szmaragdami i rubinami.
Aż mi się... męczyłam... ofiarę... matronki opuszczam
wychammy ślad noszący: kęśkinoty. — Chybać...

Jeszcze! podał tych 35 centów?
Cesar

To już nie dostręgnięcia! - Wiedem! - Do widzenia!
Przygwa klasę i chęć wyśc!

Jadwiga
staje iżo przed drzwiemi
Nie. Ty nie pojedziesz!

Cesar
A! - Już tego ra wiele.

Jadwiga
Nie pojedziesz! - Ach! - ona musi być bardzo piękna!
Młody! - ~~Ty~~ bardzo uroczy, to twoja ~~Przemysł~~!

Cesar
Jaka Przemysł? - ~~chce~~ niernam iadnej! ~~Przemysł~~! -

Jadwiga
Niech do niej - ~~Chce~~! a wtedy - może ci przebacę!
Niech do niej! - Ty do niej pisz! - Ty masz od niej
listy - Weni o tem. - Gdzie są te listy!

Cesar
Jakie listy? - Ja nigdy do nikogo nie pisałem! -

Julia
Ty jeś kochasz. - Patrz! Ja gienę z rozpaczą!
Gdzie są jej listy. - A! - O to jest jeden z nich.
Wydaj mi list z przesłaniem!

Cesar
(Dobra więc! - Czytaj! Czytaj! -

Julia
(czyta)
„Bardzo byś miuś zobowiązał gdybyś mi na dziś
wieczór frańka przysłał.” podpisano: „~~Alfred~~”
Julia

A więc widziś!

Julia? Julia? Julia
Alfred? - Alfred? - Niekam żadnego ~~Alfreda~~. -
A więc ona pisze do ciebie pod pseudonimem
~~Alfreda~~? - Wprawdzie się tego. -

Cesar
Ale gdzież znów! - ~~Alfred~~ jest to biedny urzędnik
w naszym biurze. - Sama przecież widziś że to
nie kobieta. Nigdy chce sobie przysłać frańka adamiu.

Julia
Ona przysłała sobie do ciebie słuchanie miłośkie, żeby

spróbujcie miłe słońce! 1762
~~ułożyć w ten sposób, aby być tobie!~~ Alasie!
 Ty mni nie oszukasz! - Lnem ciebie!... Ty sta
 nuj zapomnisz o twaich obowiązkach... Ty
 sta nuj! ~~Alasie!~~ - ad raduor zone, Hainy! ...
 O! ja... nie rozumiem!... opuszczona!... poradzona!...
 / ptam /

Cesar

Dobre!... Teraz try!... i spieramy!...

Jadwiga

Alasie! Alasie! Alasie!...

/ ranośi się ad ptamy /

Cesar

Jadwigo! - Ja ci daję słowo honoru! -

Jadwiga

Niewierny! - Zdrajco!...

Cesar

A!... To już nie dowytrzymania! -

/ ruwa się na krusto /

Jadwiga

Czy się tego może spodziewać idąc za ciebie?

Cera

Jeżeli Radnice twoi i mnie byli przestępcami toby
oż - pewnością niabyło o to - - Ale rozczuli mnie
i jesteś Aniołem zgodności i dobroci - - Tyż mnie
mnie oszukano - -

Ładwig

On smieł oserniał moich Radniców! - - ~~Radnice!~~
Ty nie masz serca! - -

Cera

Dobre jui! Dobrze! - - Mało co chesz! - - Mnie to jui
obojętnie! - -

Ładwig

Alfons! - Ty bardzo musisz się nudzić z ożem.

Cera

Wistocie - - Nieraz, prawdziwież arbym się bardzo
dobre bawił podczas scen podobnych. - - Twój
i by one najweselejszego nawet otowienia w świecie
ubawity.

Ładwig

Ty chciałbyś być u niej - u swojej Filomaty.

Cera

Tak jest. Wistocie!

Jadwiga

2

A więc przegrnajesz, że mnie zwodisz. -
 Przegrnajesz, że jesteś zdraycą! - I ja - miałabym
 cię ^{dość cię, sinno} poradawie ~~rywać~~. - Nigdy!... ~~Prze nigdy!~~
 /porzucił szczyty, i zamierza się na niego/

Cesar

/przestraszony, rzywa się/

Jadwigo! - Co to za szaleństwo! -

Jadwiga

Patnie! - Jak niebezpieczny! - On się tak śmieci

Cesar

No - spodziewam się!

Jadwiga

A więc żyj niegodny! - Idź do swojej ^{miej} ~~Pier~~
~~Wody~~! - Lepiej ~~o~~ mnie! - Ja powrócę
 do Podziwów.

Cesar

Wistocie! - Jeszcze to ma stary brzocho w ten
 sposób - to miałabyś zupełnie stwardniać...

Jadwiga

On mnie wypędra! -

Teraz ja z niemi wrobiej porządek. —

/wyrzuci wszystkie przedmioty na ziemię/

Cesar

Moje rękawiczki!... Kosiorki!.....

/zbiera porzucane przedmioty/

Jadwiga /na stronie/

Ożropni mnie to wszystko! — /pada na fotel/
 Ty nie masz ~~nie~~ ^{/głosu/}! Widać jak jestem cierpiącą
 takż mi radajcie tortury. —

Cesar

/zbierając ugięte porzucane przedmioty/
 Widać to ja jej radaję tortury! —

Jadwiga.

Gdzie jest ta ~~Przedkawa~~? Gdzie ona mieszka? Ja
 jej rabić muszę?... ~~Alas!~~... ~~Tys musie dla niej spłacać!~~
 Stabo!... mi!... Umieram!... Podaj mi octu!...

Cesar

Dobrze! — Teraz natchnie przychodzą!... Jadwiga!...

Octu!... Podaj mi Jadwiga
 Octu!... Podaj mi Octu!...

Cesar

/burie słucham z ochem/

Co jest... Co jest... Wychaj... wychaj... Jawnego!

/Wzłóż kłopoty, i' trawie j's/

Jadwiga

/przechodzę do siebie/

Co to jest? Gdzie jestem?... O!... mój Boże!... To on?...
U noż moich!... ~~Alfreda~~ mój ~~Alfreda~~... Ty ty?... Prezes
ni... ~~Alfreda~~... Jam ciębie dręczyła!... Jam cię obwiniała!...
Ach!... czyż mam do tego prawo?

Cesar

Jak to?... Co ty mówisz?

Jadwiga

Ty' mnie ~~oszukiwałeś~~ ^{oszukiwałam}. - To prawda. - Ty' śmiałeś
^{a, to wyznać}
~~się o to upominać~~. - Ja... nieśmiała!... Ale...
co!... Ty mnie oszukiwałeś!...

Cesar

Ale... nigdy!

Jadwiga

Oszukiwałeś mnie! - Wina o tem. - Ale ty przysięgałeś
mnie przynajmniej się do tego. Ty jesteś śladem!...

42 9

Tys' szeregum! - Bos' mi to wysnat. -

Cesar

Alsi ja nie nie wymnatem.

Jadwiga

Przeiwani! - Wymnates! - I ka szeregum" swoja
i. towej, towej winy mowie. - Ale... ja!... ja!... nie szeregum"
sna - jestem szeregum! - Mojej winy szeregum wysna,
nie dotad nie szeregumato. - Jestem ukharang! Ohoopnie
ukharang. -

Cesar

Ukharang? - Ale racoi ukharang? - ~~ukharang~~

Jadwiga

O nie nie pytaj! - Moja przeslosc" do mnie nalerij. -
Twoja przeslosc" do ciebie nalerij. - Wasza przeslosc"
do nas nalerij. -

Cesar przywala sie z holan

Preprasam. - Bo swoja przeslosc" do mnie nalerij. -

Jadwiga

Mowitena ci, ~~Alsi~~ - o nie nie pytaj! - Zlotzdetam
srogo! - Dawiesz sie o wysytliem - Bo wim ~~Alsi~~

że jesteś wspaniałomyślnym. -

Cesar

Lapewne... Ale do pewnego stopnia... Ja nie
nie rozumiem. -

Jadwiga

Moja wina ogromna - Ale jestem ułkany!
choćmi ułkany. -

Cesar

Ale za co ułkany?

Jadwiga

Mówiłam ci: - Oni nie pytaj! - Za wszystko odwiec
się o wszystko. -

(bierze jego kapelusz i podaje mu)

Weź kapelusz i idź do swojej Biblioteki! - Dziękuję
drogi!... ale... jej tyle niemiłow o mnie - bo byś tego zatował.
Ja tu zostanę... ~~Do do...~~ ~~Przepraszam!~~... Oto jest
Twój kapelusz. -

(podaje kapelusz który Cesar machinalnie bierze)
Nie... ciekaw... ciekaw jeszcze chwilek! -

(odbiera mu kapelusz)

Żadnego - przedem! - Kied ci się raz jeszcze

przypatrę. - Niech spojrzę raz jeszcze na te
twoje oczy... to oświata... ten mas... ty brodz...
Tak... Tak... już się oświata... Oto... ten... Kapelusze.

Cerar

/ brodzę Kapelusze - na stronie /

Ona ma jakis' zamiysł obropny!...

Jadwiga

/ podaję ci mój do pocatowania /

Porzuciłaś ten pocatunek na tej rze! - A
ile mi myślisz o mnie! - Legnam ci... ~~Alphonse~~
regnam ci!... mój bracie!...

/ odchodzę żywo /

Scena V

Cerar

/ sam /
/ po chwili wraca Kapelusze /

Te bura mnie zabija! / Widzę ocet / Nadzieta
mnie - stała pogoda - teraz mam burę - ale mam
jij na nadto! / Stychnie' kutas w kuchni /

Co to za kutas? - Ona sam w kuchni wszystko
stwierdzi. - Ona mnie chwata z kądś do daleka!...

Okojme podgryzieni wkrada się do mojej dasy.
Nie spuszcza jej z oka. (Dawim się o waszym
podchodzi na prawo)

Scena VII

Jadwiga /prosi/ Cerar

Jadwiga

(włosy rozpuszczone wchodzi trzymając w ręku
mieśnik i fajerkę)

Scena ostatnia: Łona namyślona. - Kopia Pani
Antaniosrowej Nolskiej. -

(siada przy kominku i mierzkiem dmucha na węgle)
Te węgle niech się pali! - Boie! Boie!
Dadaj mi odwagi! -

Cerar

(wchodzi i spostrzegwszy Jadwigę, biegnie do niej)

Jadwigo! - Jadwigo! - Co ty robisz? -

Jadwiga

(wójcie przerwaniu)

Ty!... Mawiam ci abyś odstąpił... Abyś nie wracał.
 Jacy tu przychodzisz?... Ja umieram muszę!
 Ja kocham innego!... (mucha na szkle)

Cesar

Innego? -

Jadwiga

~~Widz~~ więc że umieram muszę! - Jacyś tu przy-
 szedł?... ~~Cesar~~! Odejdź! Nie struwaj mi chwil ostat-
 nich!... Ja umieram!... (Węgle niech się żalą!)

Cesar

Ty kochasz innego?

Jadwiga

Tak - ~~kocham~~ go - i kocham jeszcze przed naszym
 ślubem.

Cesar

Tu nie przestraszasz mnie. -

Jadwiga

Coś ja temu winna?... Niewiadam czemu o tej myśli!
 Przed ślubem tyle się ma zadawyczyć do czynienia. -

Cesar

Fakir sy' nasywa ten nithere mnik?

Laswiga

Kleofas.

Cera

Thomas? I cream ^{over} just ten in a drink.

Fastweger

Był dowodzący Artyl. ogniowej w Kolomyży.

20
Cera

Cérar
Pompier!!! A nie powiniś być garcią poiaru
a on!... niegodny! rozwinął piora w sercu mojej
żony.

Ladwigen

The Ford Staben nasym. ^{Farweg} Byt mein idea Com.

Cesar

A więc dla czego ^{lesar} Dris' o nim jeszcze myśli?
 Tyś go kochała? L 5.

Larvige

I Kocham ^{Lewne!} ~~Tę~~ ^{Mole} ~~z~~ ^z ~~grypsa~~ dla czego go
Kocham. - On po słubie moim wyjechał do
Ameryki - i teraz moi - góris' na pierwszy dzień
z głodu - a moi pod kłębem Tygrysa albo jaguara.

Cesar

A!... To mi' wszystko jedno. -

Jadwiga

Ja muszę go ~~zabici~~ ^{zabici} jeszcze. - Ja za nim jeszcze
muszę. - ~~Ale aby jeszcze do Ameryki~~ ^{do Ameryki} - potrzeba
mi stota... I kogo go wzięć? - Ha!... moji koczow-
ności... moji party... to mi wystarczy! -

Cesar

Zapowoleniem! - To ja ci' daję te party i koczow-
ności. -

Jadwiga

To obywatne. - Te koczowności są ~~amerykańskie~~ ^{amerykańskie}.
Ja je sprzedam. - I jestem wolny. -

Cesar

Preproszam - Ja znajdę na to sposób - Ty musisz
z nasz porodzić. -

Jadwiga

A więc ~~stąd~~ ^{stąd} się otruję - i storię resnami
że ty byś sprawę mojej śmierci. -

/ wybiega /

Scena VII

Cesar

/ pada na fotel /

Ta... Sprawcy jej śmierci...

/ po długiej pauzie /

A wszystkim temu winien mój przyjaciel
Natanus Nolski! — Ale teraz równym sposobem
nie całą okropność mego położenia! — Z jednej
strony — Ona chce jechać do Ameryki za tym
niegodziwym Pompeiem — Jesli się temu
zgodzi — Gotowa stoić przed sądem rannym
że ja byłam powodem jej śmierci! —
Co mi pozostaje? — Wtedy sobie strelę! — Tak — to
jedno tylko! — Ale... powoli! — rozważni! — obaczmy
czy nie było by innego sposobu wyjść z tego położenia
które... nie... nie... innego! — (Dobre ci tak! — nie
wzdrymiła! — Tak byłeś męstwem! — Tak ci dobre
było na świecie! — Nie byłeś content! — Należało
tu na statek pogodzić — przagnąć burzy.

111
23

Dobre ci' słk! - Dobre ci' słk! -

/ptane/

Scena VIII

Cesar Jadwiga

Jadwiga

/wchodzi jak w pierwszej scenie/

Wien' dobry ki' mój' Koteurku! - Gij dobre spatki?
Gij chesz jesc' sniadani?

Cesar

Co to jest?

Jadwiga

Wroda! - Zapomniatam! Justysia wyjechata do Gondki,
a wiec pojdiemy na obiad do Kasyna. -

Cesar

Do Kasyna?

Jadwiga

Mnie niemasz pienydry. - To wez' pienig'ie z Kasyna
^{byrdka}
~~schwytayka~~. Mnie niemasz klucza, to ja ci'
mogę mój' kluczyk porzyczyc'.

Cesar

Twój kłuczyk? -

Julwiga

Orywicie! - Je mam ~~orywicie~~ kłuczyk drugi
od ~~schodkowy~~ kurego. - kurego. -

/ Tolowa z schodkowy pamiętnik /

Cesar / na stronie /

Mój pamiętnik! -

Julwiga

Nie o ten Cesar - je jestem zong moie nie dosc
egzaltowang, nie dosc poetyng... nie dosc zardowang...
Wnie je je mnie jest parafianka... moie kura domes-
ticia...

Cesar / na stronie /

Aj! aj!...

Julwiga

Ale to się amieni - jeżeli sobie tego nie kryje. -

Cesar

O! nie... nie... Ostatni kłuczyk... Jaka jesto! -

Julwiga

~~Cesar~~... Lapi mi się je już dosc bura pniebyte

Comu

w rymie - Czy by cię umioci' miała w ~~codziennym~~
~~rym~~ stata pogoda? -

Cesar

O. Nie - nie! / spada w nóg jej / Jaskiego! Ty
jesteś Amiotem. -

Jaskiego

Tę szyn' na konimku rozmieci' trzeba - Ale tu
wzgle niechaj się zapali! -

Cesar

/ porzywa pramistrz / rzuca go w konin /
Ja w ten sposób ten agien' now' rozmieci' -
A teraz - Probaer mi? -

Jaskiego

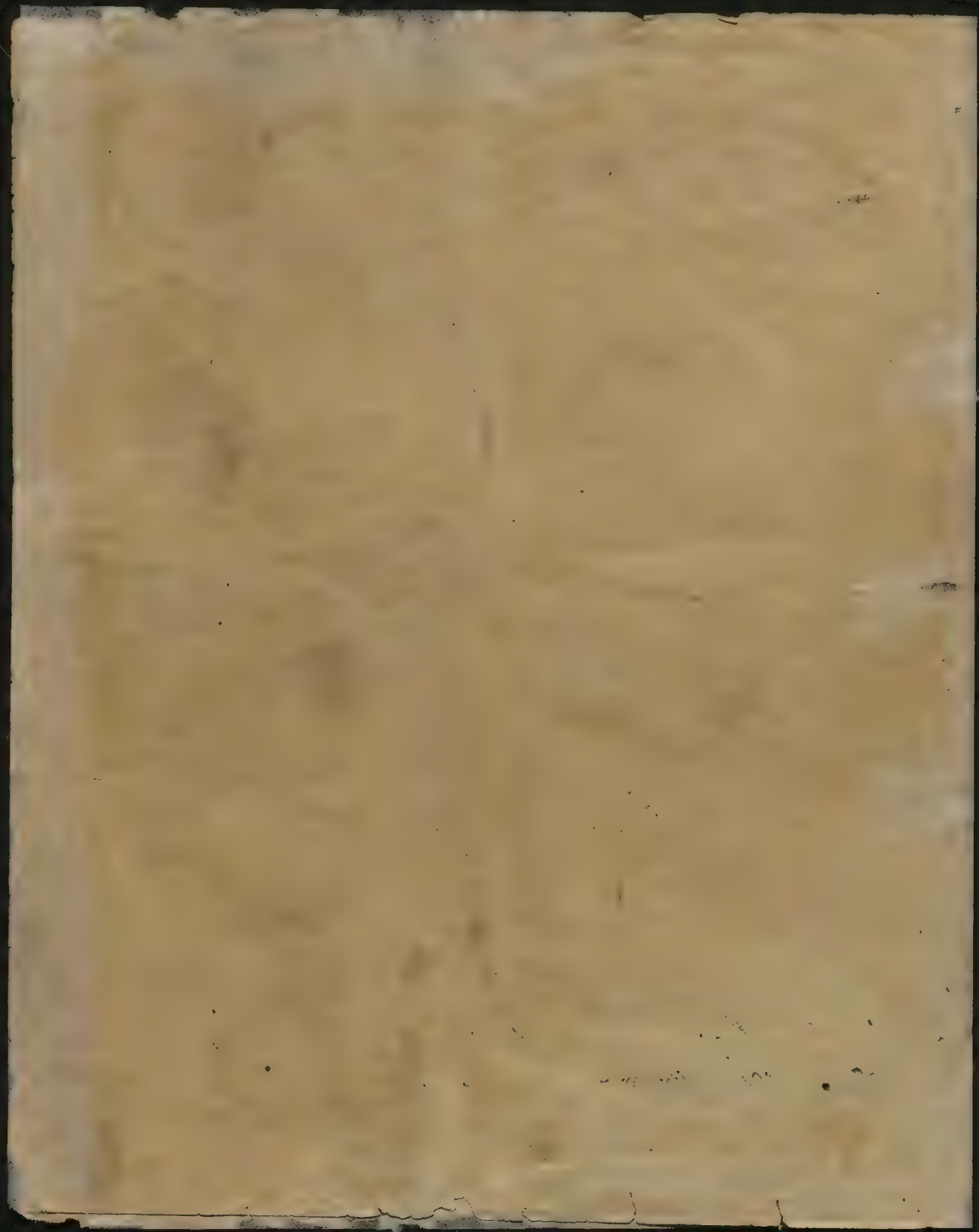
Wspieraj! -

Cesar

Je nóg jej!

Jaskiego! -

/ Łasztuna spada /

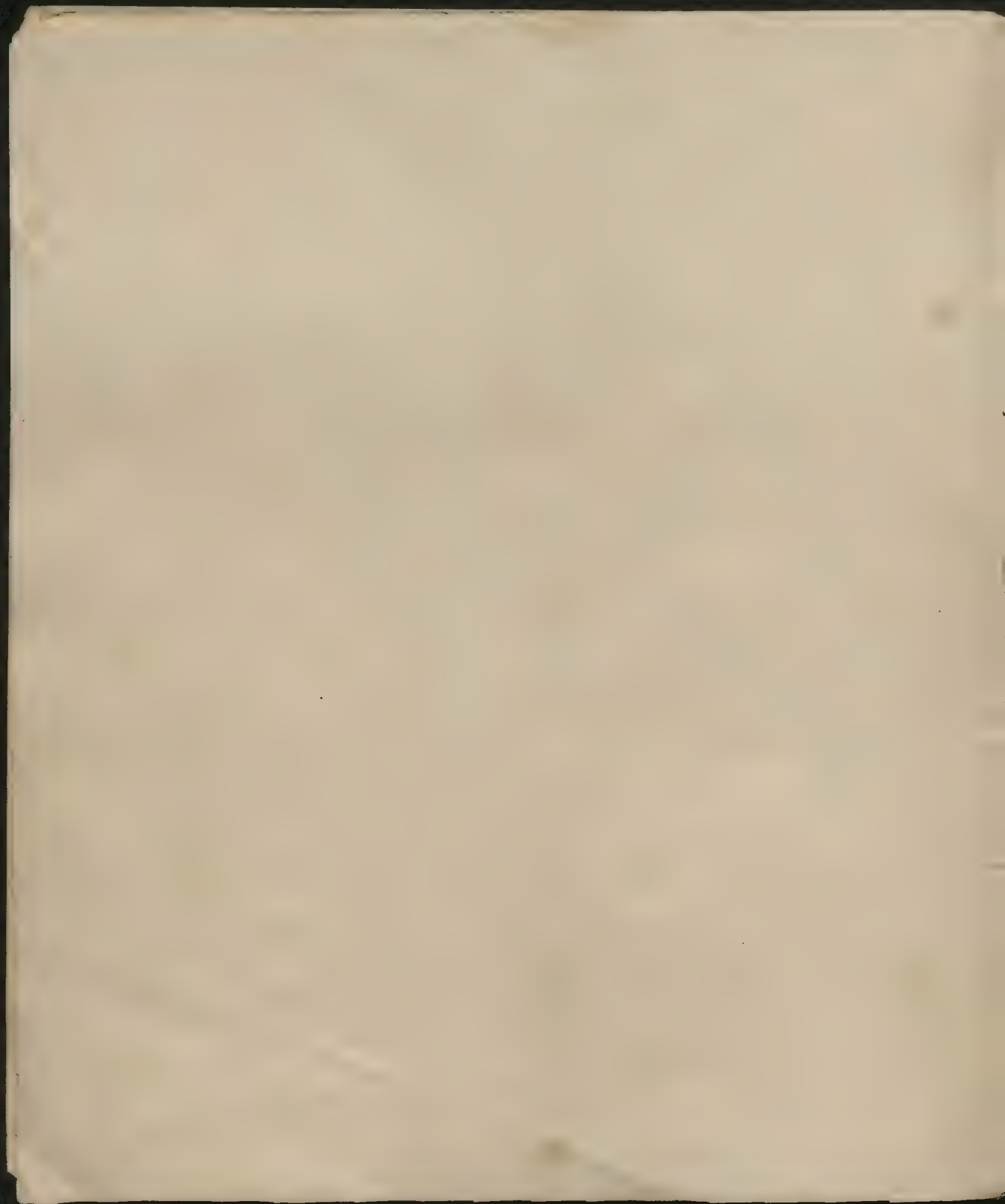

Rola Jachwigi' re
" Sutej pogody "

Scena II.

Alfreda Adwiga

Adwiga.

Pochopi i podaj mi rękę do pocatowania /
Dziś dobry ci mój kochanek!

Chmornie lew?

Adwiga.

Czy dobrze spałeś? Czy chcesz jeść śniadanie?
To samo od trzech miesięcy

Adwiga.

Czy wien kto u mnie podał śniadanie? Bo ja u
własnej osobie.

Adwiga

Adwiga

Proszę aby odwiezła chorą córkę do domu.

Wachmistrz

Adwiga.

Chwilem tego. Ona wyszła przed odjazdem
przygotowała. Czy zgadniecie swoje znowu
nie potrzebuję podać śniadania?

Oi owszem

Jadwiga.
Oczywiście pomysłalam. Dobrać miał kochanek,
chleb z wiewiórkim masłem, parówek i rajgca-
byndry i owoce. Teraz sobie przypomnę. Jedło...
Dziś u głębi po chwili wnosu natychmiast sobie!

istne pułko

Jadwiga.
Tutaj oczywiście gołowe. No jest sobie.
Czy to za kochanek?

Jadwiga.
Pomyślam sobie i je sobie nieopieprone.
o menażerze?

Jadwiga.
Wspokoj się mój kochanek! Sama a je przema-
nę na kominku pod czas gdy się poprawia ubiera.
zjem narzwa!

Jadwiga.
Jeszcze masz czas. Niepominisz się do biera.
Alte ubiera się pój.

Jadwiga.
Dziś kochanek! Dziś oczywiście gołowe gołowe.
Wzobyci się muszą.

Lena III.

Ladwiga sama!

Dobrze i kienem kłuczk i obciera biorko /
it' teraz robaczmy co mój brat domowy do
piwał o swoim panigielniku. —

Paniifczka!

„Pani ellina” Panna Konstancja. „Mam
to wogroto”. To stare dzieje. A!... Su-
mie siostrz abrament... Pani Malwi-
na... ukruciova... Pani Stola... miviu-
na kłuczk... Pani Molska!... Hala-
pogoda!... Maje iona ber ijeia... ber
voli... parafienka... Mura domestica
... je gniwem / Ja jestem Mura domestica
ca... parza / Pol ijeia dołzym za-
bung!... chudz się jak... Maras i jidane!
... prowe się / A! tego za wiele! Wje-
je jestem parafienka... Ja jestem
Mura domestica! I je sek Kochalam
tego potwora! — A! Głaz chciat reby
boja iona była ukruciova z eszalkowang?

Tęż chciał żeby ona była radośnie...
Dobne!... Dobne!... Ziemie ja miał. Sąd!
.. /kine kółek z talerem./
Znajduje się kółek surowe. Dobne! Ziemie
a je przysmarę.
/nucę kółek o opień./

Lena IV.

Jadwiga Alfred

Jadwiga.

głównie kółek.

Wzrusza się z wielką radością kółek z kółkiem,
Oto są!

Witajcie kółko.

Jadwiga.

Znajduje się surowe więcej je przysmarę.

Jadwiga.

na węgł.

Witajcie mój Drogi! Kwieciane jest
czuły próg. Mówię sobie: by dnis czy jutro...
Los dostanie swój dlonig... A teraz... Mebo
jest błękitne... psancki śpiewają.

Jadwiga.

na węgł.

Tak-izue jest mem! Tak po modrej

ślabi - łódka ukoła - twórczego płynie - między
ślabi i opoki. /spiewa/

„Łódka moja łódka! jak jaskółka chyłła ...

... /mówi/
Alfredzie! czy ty wiesz - o miśmierślności
duszy? /chciała mu nappierzyć do rąk. /

/potrzebie nappierzyć/

Gadwiga.

„Oj, jak ty orwana i łódź wicherem gna,
na leci na oslep na zębne mielnik
o powrocie srebrnopiora ułaje mewa
/nauca nappierzyć/

mer ten coś mówi.

Gadwiga.

„Mi - to mi mewa - to śmierć Albrecht
to ułajony płak i gład. Tam ... na
błotnie strydami i gład. Sam ... Sam ...
wzrost ... gdzie aniołów kraj;
„Miłe stron duszy ...

Gadwiga.

jęmowidzenie!

Alfredzie ... jak ty nazwa ten płak i w
... co ma nibyśkie strydla! ...

Adwiga papuga!
Mie... Wier... Nad obumykiem - wód wilonej
Półki wżwa - jej plasterk... Sakt... Frau...!
Fra...! Fra...! Jak on - jej wżwa...?
Alboi ja wiem?

Ad.
Alfredzie!

Ad. Trudajce! co karcos?
Wrogos sa!... Tu!... bliżej... Koto mnie.

Adwiga co nadwzjerajnego!
Pamijsam podroji nanz w Taby?

Ad. pamijsam.
I nanz spacer na łódkach po karuzm Dmaja.

Ad. o to pytas?
Alfredzie! Płys mij abracit - czy oemilys
sij po raz drugi?

Ad. Sakti nezy pyta.
Powiedz mi Alfredzie. Jak - jej wżwa sa pakt
w ma sakti wielkie biele szajda.

2 dni płałam!

Tad.

Opiera się na jego ramieniu, ciele.
Niprawda! Alfred... Ty jesteś głębiej mój!
całt oczyszczaj!

Tad.

O! Mój Doro! Jak mi miłobne!

Jak to?

Tad.

Chętna się za serce /
Craje... Tu coś, pękło!

Tad.

Tu... Tu... w sercu! Ten kłopot!... Długo
jaki ja kłopot! —

Prze mowa...

po doktoru...

Tad.

Coż mnie już doktor pomoże! Craje że to
jaki kłopot... Nie bóg, spokojnym. — Oj, obojętne
jestem. — Interesem nanie są o pognętu.
Co jest moje kłopoty i wolał kłami
wzrostu zapisać. Mój jest miły.
'podaje mi kłopoty
nawet dobrze!

Ala czytaj!... ^{Jad.} czytaj! — Ja tak chcę.
co jest to.

Czytaj! — ^{Jad.} Koś wieśchoce!

Angielski... słowosłuszy... ^{Jad.} Ala czytaj dalej Alfie
Dzie. czytaj. manusku.

^{Jad.} Czy chcesz żebyś odlepił jędrzila jak do pami
o cyrku? nichy żebyś konno jędrzila.

^{Jad.} /na stronie/

Teraz będzie miał se mnie. bież.

/głosno/

Baznę ubarwi ostatnie chwile mego
życia. Zabaw, białe. Seatr, jasek, konne!
To będzie mój żywioł. Poświeć rarys oba,
ażor. /wiersze snuflar, konno, i wpięcie
glindex mpiarut i prawab. / co to jest.

^{Jad.} /Widzę kapechur./

To — mój kapechur do konia.

Do konia.

~~Ja~~ amaron. ^{Ja}
to - mój opiekun - a to razi tak bardzo i mocno!

rozumi.

^{Ja}
Pachniało ci się smakiem z pasty, białej. Podnie-
ję miał.

nieporoz.

^{Ja}
Przez cię! - Młody młodym.

młodym!

^{Ja}
Jedną najdłuższą o tym Kapeluszu wyjdę
z pewnym skutkiem - (bawi się opiekunem -)

(bawi się opiekunem) opiekunem ^{Ja} Ja Ja.

^{Ja}
Co?

Sen Kapelusza.

^{Ja}
Nie wieszaj się do mnie.

Sen Kapelusza.

Sen Kapelusza.

^{Ja}
On miał rękę na mnie podnosić! Mamo moja?
Moja mamo!

Sucha.

^{Ja}
Wtedy w życiu!

postanowisko meirów.

Tad.

Tak - mówił coś podobnego.

Tad.

Alte ja dobre miszpralam. - Girtanda mi
uj usuwala i welon był ile puszcz - ba-
lan uj aby mispady.

At wiesz?

Tad.

At wiesz?

Co z tego? He mi szpralam dobre co on
tam mówił. Misch - roki imie iony - ro-
by co im uj podobna i misch szukaj
swosch meirów. Alte ja wiedz!

winnaś mi postanowisko.

Tad.

Mori by iem winna - a wje winna ci poros-
sany - gęzi daga tego mi raplay nizej - i
koniec.

spady by ameroocky

Tad.

Tę?!

Tad

Ta

Olaeryny.

Die ersten von

Jan.

Pressure or aperiodic.

Respected

La.

F!

La.

Feb.

Pharjny

Winnamunquidz.

29.

J'aurais aimé !

Nimarn.

La

Wnaki man ^{La.} by byige varnego doctodu.
wichee?

серьезно!

To czy ja miedzy jechać ani do Chin ani
do Japonii albo wracam ^{na} do Wielkiej Bawarii
albo na Północ. — Ty mi masz powiedzieć?
Wszakże jesteś właścicielem kamienicy.

to porostaji?

Ad.

God.
Wszystko to są miernocne wybryki. Nie u-
dawajcie mierności pniędzy.

mi bodess.

Fad.
/ne stroni/

Terar - vysta pi - iona zasroina. /gloins
Dla mne mi mass. pinigdy? Al
je - man dla mojej zwalki.

zwalki?

Fad.
Oczywiste. - Mne od mawass wyzrokiego
ale dla samby nie brakuje a pinigdy.
I jeli mne od mawass pinigdy do
na to aby je zachowal dla innej.

pro moru!

Fad.
Od dawna przeczuwalam ze mne wodzie.

nalerstwo.

Fad.

Tak odpowiedz. Oiem o tem od dawna.

myszkan ci.

Fad.

Ochronaj wiecior wyredes o osmaj - porrociels
o 114 Dne gles mer ten cras

literackiem.

Tad.
 Bardzo to łatwo porodzić się w Kolo-
 liberach. A było się tu w Kolo ale
 zupełnie gdzie indziej. O! a męczysz mi!
 też wrotył, Kameleonów... wnać to
 Kameleony! Alfredu gdzie jesteś wrotył
 wrotył?

35 centów peroga

Tad.
 Piliż? A Kameleonem Kameleony? —
 I myśli że Kolo o takie rzeczy wrotył?
 Alfredu! Dlaczego mi oszukasz? —
Mer mi.

Tad.
 Gdzie jest Twój pulawek?

Bo jest.

Tad.
 /melirajce/
 Było o nim 28 reńskich porosała 26. Co
 wrotył z brakuje ceni dwoma reńskimi.

Tad.
Mer...
 Kolo przełaził przez rzekę sumienie!

Letter mij Dwie!

Tad.
Mówi ci! — Gdzie się podział? Leż i reżisz!

Wszystko parzy.

Tad.
Ingerates wszystko parzy!... co! — więc ty
jesz i nalerem! — Mówi ci! — o tem.
— Ale wszystko parzy to rzadko czyni reżis-
ki i reżyserski cenów. — bo się stało z reżi-
są pomiędzy?

Ala ci enowce!

Tad.
Bratniże jessure 65 centów. bo się z mimi
stało. Mów! — Mów Alfredzie!...

Kilnerowi...

Tad.
Tak! Podziwiam ci się. — Ty dajesz po
25 centów Kilnerom — a mnie i tak po
konia winchowego! O! a myczym się
podwoz! — co więc to czyni rzadko reżis-
ki 65 centów — bratniże jessure — 35 centów.
No ci dalej.

Dajes podiel fch 35 centow?

ni pamizlam.

Wipamizlam! Gao. To lewo powiedzie! O!-ja
mieszkałam u-ty mi omukujem! —

zgodie zadowolona!

Omukujem mi, jebes wraja. Tawodzieciem
ty w kochan w innej kobiecie.

myjszam ci!

Ju ci miawienz! Dwaico! Ty wronaj
fles a sej pami.

mi do wozymenia!

Gao.

I to jest celownik o korego wstach
wzduze musi kwiat mojej miodosci!
Ja go tak kochalam a on dla innej
niekiedy wyprawia — wtedy Gao ja
wier na jego matronka jak pies na woj-
ni pilnuje domu — on Gao wie gwie a
zania... Mnie odinawia wyszkiego a
dla innych wyda je krocie! Dany je

smutkami perel, korcami bylandow sto
sami smaragdow i rubinow. - Todczas juz my
... misierzyne ofiarz ... metronki opusz-
czone upychamy swoi rozpacz i deszcz.
Alfredzie ... Jones podzial izek 35 centow?

To wstremia ...!

^{Lad}
Haje izwo med drwiami!
Mie. Ty me poprosisz.

na wile.

^{Lad}
Mie poprosisz! Stk ona musi byc bardzo pilna.
Miedzy 19 lek Kochan - by filmem.

nieruam radnej.

^{Lad}
Miedze do niej Alfredzie! a wtedy moze ci me-
baure. Ty do niej pisujesz! - Ty masz od
niej listy. Wtem o tem. Dwie sa le listy? -

nierpisuje.

^{Lad}
Pach. Ja gine z rozpacz. Dwie sa jej listy?
Cz. to jest jeden z nich.
Wzjmuje nam list z kieszonki!

Tad.
/czyta/
"Proszę byś mi obowiazat gozbyś mi na dais
wacsoo przyjezł bratka" podpisano Julek.

it wiec widzin

Tad.
Julek! Julek! Mirnam radnego Juliana
it wiec ona pisaje do ciebie pod pseudoni-
mem - Julek! - Gworiczatem się tego.
bratka odemnie.

Tad.
Mac przera - wicie od ciebie salkni meztli
aby w mebranie mogla schodzić się z tobą!
Alfredzie - jaś miś mioru kass! Nam
ciebie! Na miś to zapominasz o swoich
obowiazkach! Na miś wrodzan - iong kój!
O! je mioru kass! ... Opuszczona!
wrodzona.

/placze/
Alfredzie! Alfredzie!
za morsi się od placzu /
stowo konora!

^{Tad.}
Młodziu! Dobrajco!

ni dow. szymam!

^{Tad.}
Czy moŜtam ci tego ŧpodziwai aŧe sa ciŧbi?

oszu kano.

^{Tad.}
On imi ocrermiai moich rodrico! Alfre,
Tut ŧ mi marz serca.

obojzŧne.

^{Tad.}
Alfredzie! ŧ bardzo musisz miedzi aj se
mna?

obawit.

^{Tad.}
Mielby ŧe jŧ a miŧ -- a swojej kłomny.

Wistocie.

^{Tad.}
T oŧe przynajŧn iŧ miŧ oszu kajesz!
Przynajŧn iŧ jŧstŧs iŧnajŧsz. ŧ je mia,
leŧm ci doŧŧpici iŧnej! -- Alfre! ...
Mienŧsz! ...

! Porŧwa nierzpŧzki iŧ ramierŧa ŧy ŧe mŧŧo!

malenŧko!

:6

Tad.

Rachnie!... Jak niheremny!... On si zha-
smierci.

godnie wam si.

Tad.

It wic izj niezgodny! - Do do niej - La-
pomnij o mnie. - Ja powroty do rodzinow.

stanności.

Tad.

On miy opzoda! -

mij Bore!

Tad

Jak! Chietkij reba woskale i sobezta
bezgo domu jak niwolnica. - Samoduc
opowieszona. It z rebyj smierasem kula.
Ojmuje. Tobie potrzeba w domu gospodynie
a niczego wiecej. - Dobne wic, zaraz ci
mobyj porzadek w swoim domu.
muca wazę z kominiarza /

wara Chistie.

Tad

Je ci bez nadreci regary w domu. - Ale
jak ci regar nereg.
Wadik sercy zychai pokiniu sprezaj /

Adwigo!

Tad.

Ty g5 chciat iebym a o porzeczku abym
oala swoje rapiecie - swoje elegancje
Bawon jak porzecz. je a zaprowadz.
Wierza komady i ymca romait. ney /
Twoje braweski. rekawierki. - gubjerki
czosobierki! Karar je i nini erobez
porzecz.

/ymca wyszko na niniy /

Wotniycki!

Tad.

/na stronni /

Otrapiu mi to zmoczto (pada na plecy)

/glosno /

Ty mienasz klosci. Biedze jak jostem
wierpiqcz sebz mi radajesz sorburg. -

Radaję sorburg.

Tad.

Die ona mienka! Ja ję zabie mure.
alfrednie! Hato mi! Kmieram! Podaj
mi ocu!

Adwisia!

Tad

Ocu! Podaj mi ocu!

Lad
 to to jest? Dzier jestem? O!... mój Boże! To on
 W tym moim! Niebawem mi ofirowanie! Jam
 ciebie wyzyska! Jam ci obwinia! Ach!
 czy mam do tego prawo?

Lad
 Iż mi wrażeń. To prawda. I ja śmiślan
 a to wznosi!... Ja? mierzysna! Al
 co... i ja mi oszukawość.

Lad
 Ona wiecieś mi. Wiem o tem. Al ja naj
 najmniej przynależę do tego. Iż jestis
 okładowym. Iż nieszczę, bo mi to
 wznosi

Lad
 Preciwnie... Wznosi!... I ja nieszczę
 potęg swój wiaż märe. — I ja... ja!
 mierzysna... jestem zgubioną! Mojej
 wiaż nieszczę wznosi do tego mi ma
 ralo. Jestem ukarany. Otrzymać ukarany!

za co? uharang?

Tad.
P. 'mi pytaj! Moja przeszlosc do mnie nalezy.
Twoja przeszlosc do ciebie nalezy. - Chyba
przeszlosc do nas nalezy.
Do mnie nalezy.

Tad.
Mowilam ci Alfredzie o nic mi pytaj!
Mowilam. Dowiesz sie o wszystkim. Do
ciem sie jeszcze zapomnialem z tym.
mi rozumiesz.

Tad.
Wna moja ogromna. - Ale jestem uha-
rang! Skopnie uharang!

Tad. za co? uharang?
Mowilam ci o nic mi pytaj. - Le wieczni
dowiesz sie o wszystkim.
/ Ktorego kapelusz i podaje /
Wci kapelusz i idzie do swojej slobony. -
mi drogi... ale jej ile miemow o mnie
- bo jej tego nieboal. Ja tu zostanę. -
swoj kapelusz
/ Ktorego bierze go machinalnie /

nie... czeka... czeka jeszcze chwile 38

Podaj mi kapelusz!
Gdzieś przedmowa! Mnie ci się jeszcze
raz przypomniało. Mnie spojrzę raz jeszcze
na te oczy... to było... ten nos... ty bracie.
Tęsknota się... Oho... mój kapelusz.

Samyś obropny.
Dad.
Podajcie mi rękę do pozdrowienia!
Wraz jeszcze stoisz po całunach na tej górze!
A ile mi myśli o mnie! - Znam ci
Alfredie... znam ci... mój bracie!
Podchodź żywo!

Scena VI

Dad. pierwszy Alfred.

Dad.

Podchodź, oto są rozpuszczone szajtki z ręką
Scena osłabła. - Zona naimięlna
kopia pami. noślarzowej Alstkiej.
Przede mną kornik i dmucha na wyle
Mnie się pali! - Pozi! - Pozi.
Dadaj mi odwagi! -

Woj robisz.

Tad.

Podajże przerwienie
J? — Mówiłam ci, abyś odwrócił... abyś
mówiał. Pociąg da przyhodować... Za
umieram murem!... Za kocham innego!
Pomachała na wzięcie /

Innego?

Tad.

Przymuś się więc i umieram murem! Pociąg
da przywrócić! Odejdź... nie zabrawaj mi
choił orszak... Umieram!... Tyłko
wzięcie mi chce się palić.

Tad.

Kocham innego!

Tak. Mówiłam ci, że jeszcze przed naszym
ślubem.

I na przestępek mnie!

Tad.

Wiem, że nie winna! Ale gdybyś czasem
był o tym. Przed ślubem — głębiej jest cały
craś do czynienia...

Kleofas.

Tad.

nikczamnik.

39

modnik.

Bzt doródcy krajowi ogniowej o Holomzi.

Pompien!

Tad. Tenre przed słabem naszym był moim
idealem.

Je go Kochala.

Tad. I Kocham ~~tenre~~ - i tosi rąptan da
orego go Kocham! - Po słabie moim wyje
dat do Ameryki - i teraz moje
goraś na pierwszy gimie z głodu - a
moje pod złem ogrysa albo jezaca.

wyrotto jedno.

Tad.

Atle je mung robaczi go res jenera
Je ra nim jechai mung. Na to jednal.
potrzeba mi zloba... I to go osię! - Ha!
... moje kosztowności... moje pety... Je mi wystrawia.

Korobownosie.

Tad.

To obójcie . - To Korobownosie do mnie nalezq.
Amadam - se i perstem wolq.

ze mnq porostai.

Tad.

it wiez ni obrzq - i iboz zernanie ni
y bles sprawoz mojej smierci.

ylbiza /
Lena VIII.

Dobrze ci tak

Lena VIII.

Alfred Tadwiza.

Tadwiza

1 octowia pad w pierwszej kenie /
Dzien dobry a mojej bolesteru .! Czy dobrze
spoleis ? - Czy chcesz jesi smadanie ?
Co to jest ?

Tad.

Pravda . Zapomniatara .! Justyde wyje
chata do Grodka, wiez pojdzimz na obiad do
Naryna.

Lad.
More nimam punjdy. To ver je. z svego
biurka. More ni-mam klase, to ja ci
maji ~~klase~~ pozjere.

Tvoj klasek.

Lad.
Ozvisci. Onak mam doci klasek od
svego biurka.

Pobzre z nupstati pamjstik /

Moj pamjstik.

Lad.
Mem o tem je persem rone more vie
doci egralovan, midoci poefornu.
mi doci rardovon. Mem je re muie
parafianka. more kura domestea

Mjaj.

Lad.
Me to sij miemi jesti robu lep igaz.

Jaky jesti.

Lad.
Kdaj ni sij re bur pr doci mebyles o
iziu. Gzi by sij midoci miale o domu svata pyade.

Leses i thotem

Lat.

Trebať opien na komiahu rosnieci, ali
se bygle miechať s palie.

Preferan mi!

Lat.

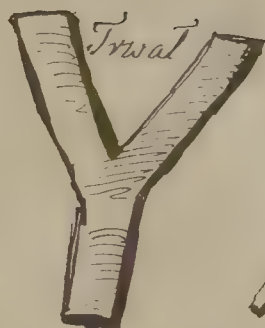
Alfredie!

Guirigo!

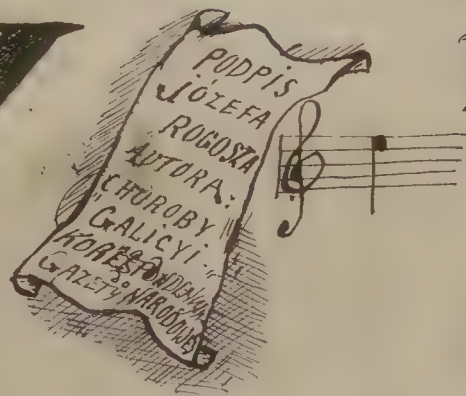
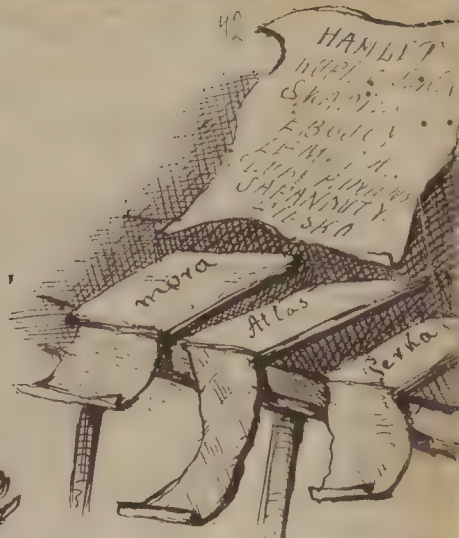

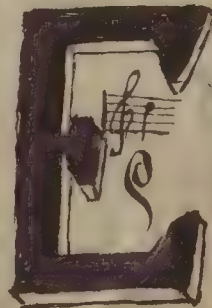
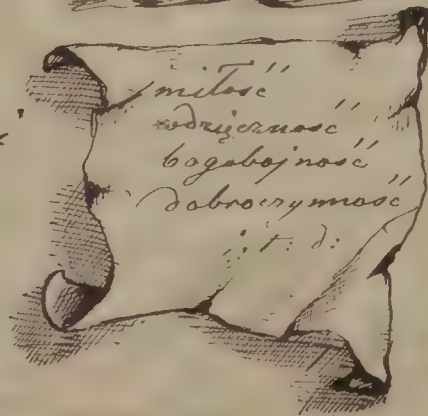
Palmy odnieś wytrwałość!

ju

Portrait of a man
by J. M. W. Turner

A
mo

A
gnie

gor
A

ustępedet i nysowet
Leopoldo Harecki

Mons Brumado
furnace for distilling
a new process for making
ruba

